

บทเรียนด้านสุขภาพ บทที่ 54

เรื่อง การช่วยเหลือผู้อื่นในชุมชนของฉันที่มีความพิการทางร่างกาย

- ผลที่คาดว่าจะได้รับ:** เด็กเลือกแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์
- ตัวชี้วัด:** เด็กแสดงความเข้าใจอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับร่างกายของเขา/เธอ
- สาระการเรียนรู้:** เด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับร่างกายและพัฒนาการทางด้านร่างกาย

กลุ่มอายุ: 9-11 ปี

หัวข้อหลัก: การช่วยเหลือและการรับใช้ผู้อื่นในพระนามพระคริสต์

บทเรียน: การช่วยเหลือผู้อื่นในชุมชนของฉันที่มีความพิการทางร่างกาย

เวลาที่ใช้ในการสอน: 45 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ :

1. เด็กสามารถระบุได้ว่าใครเป็นบุคคลที่มีความพิการทางร่างกายในชุมชนของพวกเขา
2. เด็กสามารถระบุวิธีที่จะช่วยเหลือบุคคลที่มีความพิการทางร่างกายได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ :

1. อุปกรณ์ประกอบฉากที่หลากหลายเพื่อใช้สำหรับการแสดงบทบาทสมมุติที่เด็กจะเลียนแบบความต้องการของคนพิการ ตัวอย่างเช่น:
  - ผ้าสำหรับปิดตา - ความบกพร่องทางการมองเห็น (ตาบอด)
  - ทิชชูหรือสำลีสำหรับอุดหู - ความบกพร่องทางการได้ยิน (หูหนวก)
  - เชือกป่านหรือเชือกสำหรับมัดขา - คนพิการ
2. กระดานและปากกาไวท์บอร์ด

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม :

1. อ่านและทำความเข้าใจบทเรียนทั้งบท
2. อธิษฐานเผื่อเด็กที่จะมีความอ่อนไหวและความเต็มใจที่จะช่วยเหลือคนที่มีต้องการความช่วยเหลือทางร่างกาย
3. รวบรวมอุปกรณ์ที่ต้องใช้
4. อ่านและศึกษา 2 ซามูเอล 9

ขั้นตอนการเรียนการสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน :

ครูพูดว่า :

1. มาดูกันว่าเราจะทำตามคำสั่งของครูได้ดีเพียงใด ให้เด็ก ๆ ลุกขึ้น เดินข้ามไปอีกฝั่งของห้อง หยิบสิ่งของจากนั้นให้นำมาให้คุณ หลังจากนั้นให้ถามเด็ก ๆ ว่า : การทำตามคำสั่งของครูเป็นเรื่องยากไหม ? (ง่ายมาก) ส่วนไหนของร่างกายหรือประสาทสัมผัสที่ทำให้การทำตามคำสั่งเป็นเรื่องง่าย ? (หูใช้ฟังคำสั่ง, ขาและกล้ามเนื้อใช้ลุกขึ้นและเดิน, ตาใช้มองที่ที่คุณกำลังจะไป, กล้ามเนื้อแขนใช้เก็บสิ่งของ)
2. ตอนนี้ ลองมาทำตามคำสั่งอื่นที่ง่าย ๆ เธอจะต้องสมมุติว่าเป็นคนตาบอด ให้เด็กเดินไปที่กระดาน และเขียนชื่อของเขา/เธอ เดินไปที่โต๊ะของครูและอ่านประโยคจากกระดานที่อยู่บนโต๊ะ ใช้อุปกรณ์ปิดตาหรือให้เด็กหลับตาของเขา/เธอ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าเด็กจะไม่เดินสะดุดหรือเดินชนสิ่งของใดๆ ในห้อง ถามเด็ก: การทำตามคำสั่งของครูเป็นเรื่องยากไหม ? (ยากมาก ๆ เพราะฉันมองไม่เห็น)
3. ครูจะให้ทำงานที่ง่ายขึ้นในครั้งนี้ แต่เธอจำเป็นต้องสมมุติว่าเธอไม่ได้ยินครู เลือกเด็กและจากนั้นก็ทำปากพูดกับเขา/เธอว่าให้นับหนึ่งถึงสิบแล้วให้นับถอยหลัง (อย่ากระซิบหรือใช้เสียงใด ๆ) เมื่อเด็กเลิกล้มความตั้งใจที่จะพยายามทำความเข้าใจในคำสั่ง ให้ออกคำสั่งซ้ำอีกครั้งดัง ๆ ถามเด็ก: การทำตามคำสั่งของครูเป็นเรื่องยากไหม ? (ยากมากเมื่อฉันไม่สามารถได้ยินคำสั่ง)
4. งานสุดท้ายนี้เป็นงานง่ายคือให้มาหาครูและครูจะปรบมือให้ ปัญหาคือให้เธอทำเป็นไม่สามารถเดินหรือใช้ขาของเธอได้เลย ให้เด็กเดินเข้ามาโดยไม่ให้เด็กใช้ขาของเขา/เธอ เมื่อเด็กทำสำเร็จก็ให้ถาม: การทำตามคำสั่งของครูเป็นเรื่องยากไหม ? (ยากมากเพราะฉันไม่สามารถเดินได้)
5. เธอเพียงจะมีประสบการณ์ที่น่ารำคาญใจที่รู้ว่าการทำบางสิ่งเป็นเรื่องง่ายมากแต่ไม่สามารถทำได้ เพราะความจำกัดทางด้านร่างกาย การทำตามคำสั่งแต่ละคำสั่งเป็นเรื่องง่ายมาก แต่มันกลายเป็นเรื่องยากเมื่อเราไม่สามารถใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายของเราได้ มาเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับความจำกัดทางร่างกาย

กิจกรรมการเรียนการสอน :

ครูพูดว่า :

1. เมื่อใดก็ตามที่ร่างกายของพวกเราไม่ได้ทำหน้าที่ที่มันควรจะทำ เราพูดว่าคนเหล่านี้มีความพิการทางร่างกาย หรือเรามักจะเรียกว่าเป็นบุคคลที่ “มีความสามารถที่แตกต่าง” หรือ “มีความบกพร่อง”
หมายเหตุสำหรับผู้สอน: เลือกใช้คำที่เหมาะสมและสุภาพตามวัฒนธรรมในภูมิภาคของเด็ก ให้ครูเขียนคำนี้ลงบนกระดาน
2. ผลลัพธ์ที่ทำให้เกิดความพิการทางร่างกายคือ เมื่อส่วนใดส่วนหนึ่งในร่างกายหรือมากกว่านั้น เช่น ตาของพวกเรา หูของพวกเรา ขาหรือแขนของพวกเราทำงานได้ไม่ดีเท่าที่มันควรจะเป็น หรืออีกนัยหนึ่ง ความพิการทางร่างกายอาจจะสาเหตุให้พวกเขาได้ยินไม่ชัดเจน มองเห็นไม่ชัด หรือเดินได้ไม่ดี
3. บางครั้งความพิการทางร่างกายมีสาเหตุจากความเจ็บป่วยหรือเชื้อโรค บางคนอาจจะได้รับบาดเจ็บหรือเกิดอุบัติเหตุซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหา หรือบางคนอาจจะเกิดมาโดยไม่สามารถใช้อวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งในร่างกายได้

4. มีใครในพวกเธอเคยได้ยินคำนี้มาก่อนไหม เธอมีประสบการณ์ความพิการทางร่างกายที่อยากจะแบ่งปันไหม เธอรู้จักใครที่มีความพิการทางร่างกายไหม ? (ให้เด็ก ๆ ตอบ)
5. ลองมาทำการทดลองเพื่อจะให้เห็นว่าการมีความพิการทางร่างกายเป็นอย่างไร สิ่งนี้อาจจะช่วยพวกเราเข้าใจว่าคนที่มีความพิการรู้สึกอย่างไรและอุปสรรคที่พวกเขาเผชิญคืออะไร
ให้เด็กจับคู่ โดยให้เด็กคนหนึ่งในแต่ละคู่เลือกอุปกรณ์ (ผ้าปิดตา, อุปกรณ์อุดหู, หรือเชือก) และให้แสดงความบกพร่องทางร่างกายเป็นเวลา 5 นาที เขา/เธอไม่สามารถใช้ร่างกายให้ทำงานได้อย่างปกติในระหว่างนี้ เด็กที่มีความพิการทางร่างกายต้องพยายามแสดงการทำกิจกรรมที่ทำเป็นประจำในชีวิตประจำวัน
หลังจากหมดเวลา ให้นักแสดงที่เป็นคนพิการแบ่งปันความรู้สึกของเขา/เธอและความน่ารำคาญใจให้คู่ของนักแสดงแบ่งปันว่ารู้สึกอย่างไรเมื่อดูบางคนมีอุปสรรคในการทำบางสิ่งที่เขา/เธอสามารถทำได้ง่าย ๆ วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนี้คือช่วยให้เด็กเรียนรู้ที่จะเข้าใจความรู้สึกและความยากลำบากของคนพิการ
ให้เด็กแต่ละคู่สลับบทบาทกันและให้อุปกรณ์ที่แตกต่างกัน หลังจากเวลาผ่านไป 5 นาที ให้เด็กแบ่งปันว่าพวกเขาารู้สึกอย่างไรและพวกเขาได้เรียนรู้อะไรจากการทดลองนี้
6. อุปสรรคอะไรที่เธอเผชิญเมื่อแสดงเป็นคนพิการ ? ให้เด็ก ๆ ตอบ (คำตอบอาจจะรวมถึง:
การเคลื่อนไหวร่างกายลดลง, โอกาสในการเดินผ่านประตูลดลง, การเรียนรู้ที่โรงเรียนยากขึ้น, ความแข็งแรงของร่างกายลดลงเนื่องจากต้องใช้ความพยายามมากขึ้น, ต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม, ถูกแยกออกจากสังคมเพราะไม่สามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ กับเด็กคนอื่นได้, รู้สึกคุณค่าลดลงและไม่มีค่า)
7. สิ่งที่คุณเธอที่ไม่ได้มีความพิการสังเกตเห็นในกิจกรรมและอุปสรรคของเด็กที่แสดงเป็นพิการคืออะไร เธอจินตนาการได้ไหมว่าเธอจะใช้ชีวิตอย่างไรถ้าเธอมีความพิการทางร่างกาย หนูสนใจให้แสดงความชื่นชมในความแข็งแรงและความแข็งแกร่งของคนที่มีความพิการทางร่างกายเมื่อพวกเขาเจอคนที่มีความพิการทางร่างกาย
8. กษัตริย์ดาวิดเข้าใจความยากลำบากเมื่อเจอกับคนที่มีความพิการทางร่างกาย ดาวิดค้นพบว่าโยนาธานเพื่อนที่ดีที่สุดของเขา ซึ่งตายในสงคราม มีลูกชายที่เดินไม่ได้ พระคัมภีร์บอกเราว่า เขาเป็นง่อยที่เท้าทั้งสองข้างของเขา ดังนั้นดาวิดจึงส่งเด็กหนุ่มชื่อเมฟีโบเซทให้เข้ามาและอาศัยอยู่ในพระราชวังและรับประทานอาหารบนโต๊ะของกษัตริย์
9. การรับประทานอาหารบนโต๊ะกษัตริย์เป็นเกียรติที่ยิ่งใหญ่และคนพิการไม่คาดคิดว่าจะได้เห็นกษัตริย์รับประทานอาหารบนโต๊ะ อะไรคือสิ่งที่คนพิการไม่เคยได้ทำ ? (ให้เด็ก ๆ ตอบ) มีทางอื่นใหม่สำหรับเธอที่จะช่วยพวกเขาให้ทำสิ่งเหล่านี้ได้ ? ให้เด็ก ๆ ระดมความคิดและเสนอข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติอื่น ๆ
10. เมฟีโบเซทไม่เคยมีใครแสดงความเมตตากรูณากับเขา เขาไม่คิดว่าเขาจะเป็นคนที่มีคุณค่ามาก ฟังสิ่งที่เขาพูดกับกษัตริย์ดาวิด เมฟีโบเซทกราบถวายบังคมและทูลว่า “ผู้รับใช้ของฝ่าพระบาทเป็นผู้ใดเล่า ซึ่งฝ่าพระบาทจะทอดพระเนตรสุนัขตายอย่างข้าพระบาทนี้” 2 ซามูเอล 9:8
11. เธอคิดว่าทำไมเมฟีโบเซทจึงมีมุมมองที่แยเกี่ยวกับตัวเขาเอง ? (คำตอบที่เป็นไปได้: ผู้คนกระทำกับเขาอย่างแย ๆ เขารู้สึกว่าเขาไม่ดีพอหรือสำคัญเท่ากับคนที่เดินได้ปกติ ฯลฯ)

12. ดาวิดแสดงความเมตตาแก่เมฟีโบเซทและดูแลเขาทั้งชีวิต เมฟีโบเซทรับประทานอาหารที่โต๊ะอาหารของดาวิดทุกมื้อ มีใครบ้างที่เป็นคนพิการซึ่งเธอควรจะให้ความช่วยเหลือเหมือนดาวิด ให้โอกาสเด็กแต่ละคนบอกชื่อ
  13. เธอคิดว่าความต้องการของคนพิการคืออะไร ? ให้เขียนลงบนกระดาษ แบ่งกระดาษเป็นสามคอลัมน์ ตีรูปตาไว้ด้านบนของคอลัมน์ที่หนึ่ง รูปหูบนคอลัมน์ถัดไป และรูปขาไว้ด้านบนของคอลัมน์สุดท้าย
  14. เธอคิดว่าความต้องการของพวกเขาแตกต่างกับความต้องการของคนอื่น ๆ ไหม ? ให้เด็กตอบ คนพิการมีความต้องการเหมือนกันคนอื่น ๆ พวกเขาต้องการมีบ้าน มีครอบครัวที่รักและยอมรับพวกเขา พวกเขาต้องการเพื่อนที่ห่วงใยพวกเขา พวกเขาต้องการมีส่วนร่วมในครอบครัวและชุมชนของพวกเขา
  15. ตอนนี้ให้เด็ก ๆ เขียนแนวคิดบางอย่างที่เราจะสามารถช่วยเหลือคนที่มีข้อจำกัดทางร่างกายทั้งสามด้าน เริ่มต้นด้วยคอลัมน์ "ตา" และพูดคุยเกี่ยวกับข้อแนะนำในทางปฏิบัติที่เด็กสามารถช่วยเหลือคนตาบอด ยกตัวอย่าง: ช่วยถือของให้พวกเขา ทำธุระต่าง ๆ ให้ อ่านพระคัมภีร์ให้พวกเขาฟัง พาพวกเขาไปร้านขายของ ฯลฯ
- ให้เสนอข้อแนะนำต่าง ๆ สำหรับสองคอลัมน์ที่เหลือ ช่วยเด็กให้คิดอย่างสร้างสรรค์ว่าจะแสดงความช่วยเหลือได้อย่างไรและตอบสนองความต้องการของคนพิการได้อย่างไร รวมทั้งหนุนใจเด็กให้คิดถึงสิ่งที่จะช่วยให้คนเหล่านั้นให้เห็นคุณค่าในตัวเอง ยกตัวอย่าง: ช่วยตัดผมให้, ซักเสื้อผ้าใหม่ให้ หรือเชิญพวกเขาให้ไปร่วมงานเลี้ยงของคริสตจักร ฯลฯ

การสรุปทเรียน :

ครูพูดว่า:

1. จำไว้ว่า พระเจ้ามีของประทานให้ทุกคนแตกต่างกัน จริง ๆ แล้วทุกคนฉลาดและมีความสามารถ แต่บ่อยครั้งเราจำเป็นต้องพิจารณาอย่างรอบคอบเพื่อจะเห็นของประทานและความสามารถของคนอื่น บางครั้งคนพิการจำเป็นต้องได้รับการหนุนใจเพื่อค้นหาและพัฒนาความสามารถและของประทานที่พระเจ้าให้กับพวกเขาด้วย
2. มีวิธีใดบ้างที่เธอจะสามารถช่วยเหลือคนที่มีความพิการทางร่างกาย ? ให้เด็ก ๆ ระบุชื่อคนนั้นอย่างเฉพาะเจาะจงที่พวกเขาจะให้ความช่วยเหลือเป็นการเฉพาะเจาะจง
3. เพราะว่าเธอช่วยเหลือเขา เธอจึงสามารถแสดงความรักของพระเจ้าแก่พวกเขา เหมือนอย่างatikษัตริย์ดาวิดทำ

หลังจากที่ทำกิจกรรมทุกอย่างเรียบร้อยแล้วให้ครูขออาสาสมัครที่จะอธิษฐานปิดในคาบเรียนนี้

